

Сжщитѣ промѣни ставатѣ и съ слънчевия лжчѣ. Въ началото слънчевиятъ лжчѣ е положителенъ, активенъ, но понеже минава презъ много малки междини, той постепенно губи отъ своята енергия, намалява силата си и става негативенъ. Като знаемъ законитѣ за движението на свѣтлината, както и пжтя, който минава, докато дойде до земята, ние можемъ да изчислимъ, следъ колко време тя ще достигне до нашитѣ очи. Въ трептенията на свѣтлината се забелѣзва по едно качване и слизане. Всѣко качване и слизане съставятъ пѣкъ едно цѣло завъртане на свѣтлинния лжчѣ, което съ състои отъ 800 билиона трептения, по 400 билиона трептения на едно слизане и на едно качване. Може би следъ хиляди години ученитѣ ще виждатъ движенията на свѣтлината и ще се увѣрятъ, че тя се движи въ кржгове, но спиралообразно. Свѣтлината е проводникъ на енергия, но сжщевременно и всѣки свѣтлиненъ лжчѣ е проводникъ на другъ родъ енергия. Въ това отношение, слънчевиятъ лжчѣ е толкова материаленъ, колкото е материална тржбата, презъ която тече вода, или жицата, презъ която тече електрическа енергия.

Ще кажете: Дали всичко това, което се говори, е вѣрно? Умниятъ никога не пита, дали дадено нѣщо е вѣрно, или не. Защо? Защото той познава тоноветѣ на цигулката и разбира, дали единъ тонъ е правилно взетъ, или не. Когато чуе тона до на цигулката, той го познава. Ако тонътъ до се повиши съ половинъ тонъ, за да не се изгуби хармонията на цѣлото, и другитѣ тонове трѣбва да се повишатъ съ половинъ тонъ. Обаче, има случаи, когато само тонътъ до се повишава съ половинъ тонъ, а другитѣ тонове оставатъ сжщи, безъ да настане дисхармония въ цѣлото. Тогава човѣкъ се намира предъ друго положение, което сжщо, като първото, може да даде своитѣ добри резултати. Отъ човѣка зависи, за какво и какъ може да употреби разнитѣ гами въ живота си. Има хора, които не могатъ да търпятъ високитѣ тонове. Тѣхното ухо не е свикнало къмъ вибрацитѣ, къмъ енергиитѣ на високитѣ тонове. Въ това отношение, всѣки музикаленъ тонъ представя цевъ, тржба, презъ която минава неговата енергия. Това показва, че всѣки тонъ има известно съдържание. Ако цигуларьтъ свири, безъ да знае, какво съдържание да влѣе въ всѣки тонъ, неговото свирене представя удряне върху кюнцитѣ на празна канализация. Никой не обича такава свирене. Този цигуларь свири безъ вдѣхновение. Това е мъртво свирене. Значи, има мъртва,